

Ad philemonem

Mat. 23. Oēs vos fratres estis. Dec autē vba veniunt materie huius eplē. Sicut. n. supra ondit qualr spūales plati habeāt se ad subditos: sic h qualr tēporales dñi ad tpaes suos: et quō seruus fidelis quo ad dñm eius.

CAPIT.

I.

Paulus vincetus christi iesu et timotheus frater: philemoni dilecto adiutori nro: et apie sorori carissime et archippo comilitoni nro et ecclesie q̄i in domo tua ē: gr̄a vobis et pax a deo p̄re nro et dño iesu xp̄o. Gr̄as ago deo meo semp̄ memoriā tui faciēs in orationib⁹ meis audiēs charitatē tuā et fidē quaz habes in dño iesu et in oēs sanctos: vt comunicatio fidei tue enidens fiat in agnitione ois operis boni in christo iesu: gaudiū enī magnū habui et consolationem charitate tua: quia viscera sanctorum requieverunt per te frater. Propter quod multam fiduciam habens in christo iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet: propter charitatem magis.

C Ep̄le occasio ex h̄ ē. Apud. n. colossenses qdā xp̄ianus magn⁹ habuit quēdā suū q̄ eū furto fugiēs romā ab apostolo ē baptizatus: p̄ quo et scribit. Et p̄mo ponit salutatio. Sc̄do eplaris narratio. In salutatiōe p̄mo ponit p̄sonas salutātes. Sc̄do salutatas. Tertio bona optata. Dicit ḡ. Paulus qd̄ ē nomē venerādū oibus fidelib⁹ q̄ sunt docti ab eo. Vincetus. z. Tim̄. z. Laboro vsq̄ ad vincula. Nā tūc vincetus erat romē. S̄z iesu xp̄i: vbi ondit cā vinculoz. Laudabile. n. valde ē vincitū eē pp̄ xp̄s: in hoc. n. ē beatificādus. Mat. 5. Beati q̄ p̄secutionē patiunt̄ pp̄ iusticiā zc. p̄. 4. Nemovestz patiat̄ quasi homicida aut fur: aut maledicus: aut alienoz appetitor: si autēz vt christianus nō erubescat: gloriificet autē deum in isto noie Act. 5. Ibat apli zc. Et timotheus frater. Fratres sūt q̄stus ad p̄fectā fidē. Phil. z. Neminē hēo tā vnanimes q̄ sincera affectōe p̄ vob̄ sollicit⁹ sit. Ip̄s at timothēū adiūgit vt facili⁹ ipetret: qz ipole ē p̄ces mltoz n̄ exaudiri.

C Deinde ponit personas salutatas. Et p̄mo ponit p̄sona p̄ncipalis salutata. Secundo adiūcta. Item p̄mo ponit maritū et vxorē q̄ dñiuz dom⁹ habent: quibus obligat̄ fuus. Dilectū dicit pp̄ bona opa. Jo. 15. Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatis inuicē zc. Adiutori qz subministrabat sanctis. puerb. 18. Frater q̄ iuuat a fratre q̄si ciuitas firma. Sc̄do ponit p̄sona adiūcta cū dicit. Archippo comilitoni nro q̄ ita erat potēs colossis q̄ oēs christiani erāt sub ymbra eius. Et iō inducit totā ecclesiā ibi: cui⁹ erat ep̄us: sic scribēs. Col. vlti. Dicite archippo. vide ministrū qd̄ accepisti zc. Et dicit. archippo comilitoni: qz oēs p̄lati sunt sicut spūales milites ecclesie. z. Cor. 10. Arma militie n̄e nō sunt carnalia zc. Et addit. Et eccleie zc. Vos sup̄inducit vt moneāt eū ad exaudiendum. Bona optata exponunt̄ vt consuetum est.

C Deinde cū dicit. Gr̄as ago zc. Ponit eplaris narratio: et p̄mo ponit gratiaz actio. Sc̄do petitio ibi. Propter qd̄ zc. Tertio conclusio ibi. Itaqz frater ego zc. Itē p̄mo gr̄az actio ponit. Sc̄do mā actiōis gratiarum. ibi. Audiēs zc. Tertio cām pp̄ quaz deo gr̄as agit ibi. Gaudiū. n. magnū zc. Dicit ḡ. gr̄as ago zc. Col. 3. et grati estote. Phil. 4. Lū gr̄az actiōe. q. d. Ita ago gr̄as d̄ p̄teritis: vt orez tñ p̄ futuris. Et iō dicit. Semp̄ memoriā

tui faciēs zc. Phil. 1. Eo q̄ habeā vos in corde et in viculis meis zc. Esa. 49. Nūqd̄ pōt mlter obliuisci ifātē suū zc. **C** Ponēdo autē mām gr̄az actiōis et oratiōis ondit qd̄ p̄ eo petēdo orat. Nā aut̄ hui⁹ erat necessaria et bona philemoni et charitas et fides: sine. n. charitate nihil aliorū valet: et p̄ eā oia habent̄. p̄ corin. 13. Si linguis hoīuz loquar zc. Itē sine fide nullus deū amare pōt: qz nō cognoscit vere deū. De spe autē mētionē nō facit: qz media ē: et in his itelligit̄. S̄z i q̄ habes fidē et charitatē: In dño iesu p̄ cor. vlti. Si q̄s nō amat dñm n̄z iesu xp̄s anathema sit zc. Et h̄ ē necessariū: qz ex xp̄o dulcius dilecto d̄riat̄ dilectio ad mēbra: qz nō diligit caput q̄ n̄ diligit mēbra. p̄ Jo. 4. Qui nō diligit fratrem suū quē videt: deū quem nō videt quō pōt diligere zc. Et i oēs sanctos. fides in itur doctrine. put ē manifestata p̄ xp̄m: qz deus nemo vidit vnq̄. Jo. 1. et 14. Creditis in deū et in me credite. Et iō p̄ fidē habem⁹ xp̄m. S̄z q̄ ad sanctos p̄tinet pōt intelligi dupliciter. Uno mō qz ex fide quā h̄nt ad xp̄m p̄cedūt obsequia ip̄sa sanctis. Vel fides p̄sistit in diuinitate p̄ncipaliter. put ē annūciata p̄ xp̄s: s̄z nō solū p̄ xp̄m: s̄z ē per sanctos. Mat. 28. Eūtes ḡ docete oēs gētes zc. Debem⁹ ḡ credere nō solū dicta p̄ xp̄m: s̄z ē p̄ sc̄tos. Deb. z. Que eū in ituz accepisset enerrari p̄ dñm ab eis q̄ audierunt in nos p̄firmata ē. **C** Ut cōicatio fidei zc. H̄ p̄tinat̄ duplici. Uno. n. mō vt sit signū. Et ē sensus vt cōicatio zc. i. tāta ē charitas tua: vt cōicatio fidei tue zc. Ul̄ alr. Gr̄as ago et memoriā zc. vt. s. ondat qd̄ p̄ eo petat orando. Et pōt itelligi cōicatio fidei duplici. Ul̄ qz i fide cōicabat cū oib⁹ sanctis nō h̄ns aliā fidē nouaz vt heretici. p̄ cor. 1. Idip̄s dicatis oēs zc. Vel cōicatio qua bona cōicatio sanctis p̄cedēs ex fide. p̄ Tim̄. vlti. Diuinitibus hui⁹ seculi p̄cipe nō alta sapere nec sperare i incerto diuinitiaz: s̄z i deo viuo q̄ p̄stat nobis zc. **C** Euidēs fiat. i. vt bonū latēs i corde euidēs fiat p̄ bona opa. **C** In agnitōe ois boni. s. qd̄ a te fit. Et h̄ i iesu xp̄o. i. p̄ iesu xp̄o. Jac. z. Vide mibi fidē tuā sine opib⁹. et ego tibi ondas ex opib⁹ fidem meā zc. Vel alr. Multa sunt opa in mundo q̄ sunt bona hoībus: et tñ deo nō sunt bona: qz nō recte fiūt. puer. 14. Est via q̄ v̄t homini recta: nouissima autē eius deducit ad mortē zc. Eccles. 8. Uidi impios sepultos q̄ etiaz cū adhuc viuerēt in loco sancto erāt et laudabant̄ i ciuitate quasi iustoz opoz. S̄z hoc manifestat̄ p̄ fidē rectam q̄n̄ p̄sequit̄ premiūz a deo q̄ nō remunerat nisi recta. Et iō dicit. In agnitione. i. vt hoc euidens fiat q̄ cognoscas omne bonū. Vel q̄ cognoscas in te omne bonum qd̄ est fruitio diuinitatis. Exo. 33. Ostēdā tibi oē bonū. Sap. 7. Uenerunt mibi oia bona pariter cum illa zc. **C** Lā aut̄ pp̄ quā gratias agit ē gaudiū. Et iō dicit. Gaudiū enī magnū zc. 3. Jo. ca. vnico. Maiorē hoīz gr̄am nō habeo: quā vt audiā filios meos in veritate ambulare. Hoc enī gaudiūz alleuiabat p̄suras suas. Un̄ addit. Et solatiōnē zc. ps. Sc̄dm̄ multitudinē doloz meoz i corde meo solatiōes tue letificauerunt aiām meāz. Lūius rōnem assignat dicens (Quia viscera zc.) Col. 3. Induite vos ḡ sicut electi dei sancti et dilecti viscera misericordie benignitātē zc. 3. Jo. c. vnico. Charissime fideliter agis q̄qd̄ operaris in fratres: et hoc in peregrinos zc.

C Deinde cū dicit. Propter qd̄ zc. Ponit petitio: et p̄mo fiducia petēdi. Sc̄do ipsa petitio ibi. Obsecro zc. Tertio ei⁹ rō ibi. Forsitā zc. Dicit ḡ. Propter qd̄. i. qz sic abūdas charitate. multā fiduciā zc. Non ex me s̄z ex auctoritate iesu xp̄i i cui⁹ fide te genui. Et iō possūz tibi impare vt p̄: s̄z qd̄ ad rē. s. tuā p̄tinet vel cōmunē: als platus nō h̄z potestātē imperandi sibi quicq̄ nisi qd̄ vel est ad eius utilitatē vel ecclesie vel bonoz moī xp̄ianz

religionis. Tū magis obsecro puer. is. Cū obsecratōib⁹
logi pauper rē. Et quare: Lerte cū sis talis rē. sunt duo
pp q̄s d̄z obsecrari. s. etas senectutis. p̄. Tū. 4. Senio
rē ne icrepaueris: s; obsecra vt p̄ez rē. Itē honestas vtu
tis: vbi. n. nō delinqm⁹ pares sum⁹. Ecc¹. 32. Rectorē te
posuerūt noli extolli: esto i illis q̄si vn⁹ ex ipis. Dic ḡ. Cū
sis talis rē. q. d. Si esses puer p̄cipere tibi hoc: s; tu es se
nex. Itē si leuis: s; talis es vite q̄ es mihi filis. Nō q̄ ta
lis r̄ tātus sit simplr: s; aliquo mō similis: qd̄ dicit ex sua
humilitate. Ro. 12. Donore iuicē p̄ueniētes. Origenes.
Paulus diu vixit in fide. Lōuersus enim adolescēs nūc
dicit vt senex. Origenes. Raro vtilis doctor inueniē in
ecclesia qn̄ sit longeuus. Exemplū de Petro r̄ Paulo.

Lectio.

II.

Obscuro cum sis talis: vt Paulus
senex: nunc autē r̄ vincus iesu chri
sti obsecro te pro meo filio quez ge
nui in vinculis onesimo qui tibi ali
quando inutilis fuit: nunc autem r̄ mihi r̄ ti
bi vtilis quem remisit tibi. Tu autem illum vt
mea viscera suscipe. Quem ego volueraz me
cum detinere: vt pro te mihi ministraret i vin
culis euangelij. Sine consilio antez tuo nihil
volui facere: vt ne velut ex necessitate bonum
tuum esset: sed voluntarium. Forsitan enim
ideo discessit ad horam ad te: vt in eternū illū
reciperes: iam nō vt seruum: sed p̄ seruo cha
rissimum fratrem: maxime mihi. Quāto autē
magis tibi. r̄ i carne r̄ in domino: Si ergo ha
bes me socium. suscipe illum sicut me. Si at
aliquid nocuit tibi aut debet: hoc mihi impu
ta. Ego Paulus scripsi mea manu: ego red
dam vt non dicam tibi q̄ r̄ te ipsum mihi de
bes. Ita frater ego te fruor in domino: refice
viscera mea in chriso: Confidens in obedien
tia tua scripsi tibi: sciens quoniam r̄ super il
lud quod dico facies. Simul r̄ para mihi bo
spitium: nā spero per orationes vestras dona
ri me vobis. Salutat te epaphras concaptiu⁹
meus in xpo iesu: marcus: aristarch⁹ demas:
r̄ lucas adiutores mei. Gratia domini nostri
iesu chrisi cum spiritu vestro Amen.

Posita fiducia apli de bonitate philemonis: ponit hic
suā petitionē. Et p̄mo ostendit psonā p̄ qua petit. Scdo ex
hoc petitionē p̄cludit ibi. (Tu autē illū rē.) Circa p̄mūz
duo facit: qz p̄tio describēdo psonā ostendit eā sibi acceptā
ex spūali generatiōe. Scdo ex mox mutatione. Dicit ḡ.
vere sum exaudiēdus: qz petitio p̄inet honestatē r̄ pie
tatē p̄ meo filio honestissimo de q̄ ē p̄sens mea sollicitu
do. Et acqrens filiū tpe defectus magis eū diligit vt se
nes filios in senectute genitos. Heñ. 37. Israel autē dilige
bat ioseph sup oēs filios suos eo q̄ i senectute genuisset
eū. Dūc autē genuit i vinculis. Scdo ē mutatio i morib⁹.
Si. n. i peccato p̄seuerasset nō fuisset dign⁹ venia. Et no
ta q̄ minus dicit r̄ plus significat. Docet. n. tullius q̄ qz
factū suū d̄z attenuare q̄tum pōt. Sic aplus leniter de
culpa huius loq̄r dices. (Inutilis). i. nociuus i subtrahē
do res tuas: nūc autē p̄uersus a malo ad statum virtutis

vtilis ē ad fuitiū dei r̄ hoīum. scde Tū. 2. Si qz ḡ emū
dauerit se ab istl erit vas i honore sanctificatū rē. puer.
25. Aufer rubiginē de argēto: r̄ egrediet vas purissimū.
(Deinde cū dicit. (Tu autē illū rē.) Ponit petitiōez suā.
Et p̄ponit petitiō. Scdo r̄ndet q̄stioi ibi. (Quē ego rē.)
Dicit ḡ. Tu ḡ illū rē. Et h̄ iō: qz vidi eū emēdatuz cuius
signū ē: qz eū remisit tibi. Lōtra. deut. 23. Nō trades ser
uū dño suo: q ad te p̄fugerit rē. R̄ n̄deo vez ē qn̄ dñs q̄
rit eū ad mortē: r̄ iō dicit. (Tu at rē.) Phile. i. Eo q̄ habeā
vos i corde r̄ i vinculis meis r̄ in defensiōe rē. Et r̄ndet
q̄stioni: qz possit dicere. Si ē vtilis tibi quare nō retines
eū ad mortē: Jō dicit q̄ ē cā mittēdi eū. P̄mo autē ostē
dit p̄positū retinēdi eū. Scdo q̄re desistit a p̄posito ibi.
(Sine p̄silio aut tuo rē.) Dicit ḡ philemoni: q licet esset
magnus: tñ aplō solitus erat ministrare. Mat. 20. Qui
cūqz voluerit iter vos maior fieri sit vester minister rē.
Un̄ ex hac fiducia p̄posuit eū tenere: vt loco ei⁹ sibi mi
nistraret qd̄ erat maxime necessariū: qn̄ erat i vinculis p̄
xpm. Est. n. puidēdū qn̄ qz patif p̄ dño suo. Rō autem
quare desistit ē: qz noluit vti re aliena ignozāte dño. Un̄
dicit. (Sine p̄silio rē.) Quasi dicit. Si retinuissez eū iā pla
ceret tibi nō valēti resistere r̄ eēt qdā coactio. S; magis
volui q̄ volūtate fieret. Exo. 25. Ab omni hoīe q̄ offert
yltroneus accipietis eas. s. p̄mitias. scde cor. 9. Nō ex tri
sticia aut ex necessitate hylarē. n. datorē diligit deus.

Deinde cū dicit. (Forsitan. n. rē.) ponit rōez quare d̄z
euz recipere benigne. Et p̄mo ex pte dei. Scdo ex parte
ipsius apli ibi. (Si ḡ hēs rē.) Tertio ex pte ipsius phile
monis ibi. (Lōfidēs rē.) Ex pte dei: qz sepe dei puiden
tia id qd̄ v̄ malū p̄mittit fieri: vt exinde sequat̄ bonuz:
vt p̄z de ioseph vēdito vt liberaret egyptū r̄ familiā pa
tris. Heñ. 45. P̄o salute. n. v̄a misit me de⁹ añ vos rē.
Et dicit forsita: qz icōprehēsbilia sūt dei iudicia. Ro. 11.
Et dicit p̄ suo. i. loco fui. Mat. 23. Dēs autē vos fratres
estis. Et nō solū tibi: s; mihi in cōparatōe ad deū licet sit
filius ministerio: q̄ tomagis tibi. r̄ i carne r̄ i dño: qd̄ du
pliciter pōt exponi. Uno mō q̄ referat̄ ad p̄mā originē
diuine creatiōis: r̄ sic ē frater. Deut. 32. Nōne ipse est p̄
tuis q̄ possedit r̄ fecit r̄ creauit te. Mal. 2. Nūqd̄ nō p̄
vnuus oīum n̄m: nūqd̄ nō deus vnus creauit nos. Itē in
deo p̄ fidē. Vel magis erat i bonū philemoni: qz affinis
eius p̄m carnē: qz p̄m eā erat fuus ei⁹. qz h̄ totū qd̄ erat
ei carnaliter erat suū. Un̄ duplici rōne qz mouet ex cha
ritate. s. ex amore p̄m carnis originē r̄ ex amore spūali.

Ex pte autē apli p̄mo allegat suā amicitia sub cui⁹ ob
tētū vult eū suscipi. Scdo fideiuber p̄ eo de dāno. Ter
tio ostendit receptōis officii. Scdm̄ ibi. (Si at aliqd̄ rē.)
Tertii ibi. (Itaqz frater rē.) Dicit ḡ. Si ḡ rē. i. Jo. i. Si
autē i luce ambulamus sicut r̄ ipse ē i luce societate habe
mus ad inuicē rē. Et dicit. (Sicut r̄ me) qz iūc⁹ ē mihi.
Mat. 10. Qui vos recipit me recipit rē. (Scdo autē ob
ligat se p̄ eo satisfactuz p̄ dāno. Dicit ḡ. si aliqd̄ nocuit. s.
dimittēs fuitiū tuū hoc mihi iputa. Quasi dicat. Ego sa
tisfaciā. Gal. vltimo. Alter alterius onera portate rē. Et
plus. qz p̄mo p̄mittit se solutuz. Scdo ostēdit eū esse de
bitorē ad hoc nō necessitatis: s; voluntatis. Dicit ḡ. Ego
paulus rē. Quasi dicat vt certus sis de restitutōe scribo
manu mea. Et hoc non est necessitas: qz tu debes mihi
te ipsum quē erui a morte eterna. Et talis d̄z se liberato
ri. Tob. 9. Si me ipsum tradā tibi fuū non ero p̄dignus
providentie tue. Et subiūgit dices. (Itaqz fr ego te rē.)
Quasi dicat. si vis me habere sociū suscipe euz r̄ ego ita
fruor te frater. idest si iplueris volūtate meaz gaudys.
Nā frui est vti fructu: r̄ sicut ē vti ad vtile: sic frui ad fru
ctū. Importat autē fructus dulcedinē. Lañ. 2. Et fructus

Ad hebreos

eius dulcis gutturi meo. Itē finē: qz vltimū de arboze ē fructus. Et iō proprie est habere aliqd vt delectabile et finale. Et inde est qd dicit augu. Fruimur cognitis in qb⁹ voluntas delectat pp dulcedinē. Itē frui ē alicui inhere re pp se. Aliqñ g accipiunt frui z vti cōmuniter put ipoz tant delectationē absq; contrario. Ecc¹. 8. Fruere magna- tis sine querela. Dicit g. Sic fruar: qz in nullo mihi con- trarius es. Et si in hoc mihi satisfaci nihil erit in corde meo de te qd tristat me: z sic delectabis me. Si aut ac- cipitur frui put finale qd est: sic nō est fruendū hoies: sed solo deo. Cōtra qd ē illud sap. z. Fruamur bonis q sunt: z vtamur creatura tanq; in iumentute celeriter zc. Unde iste addit in dñio: id est fruar in te delectatōe dei gaudēs de bono diuino i te: qz eius actus est dilectio z fruitio cf- fectus. s. charitatis. Iō addidit. In B refice viscera mea. Reficit enim hō spūaliter qñ satisfat desiderys aie sue. Ac si dicat. Imple dñsideria intima cordis mei: z nō i ma- lis: s; in xpo. Et ideo bona est impletio desidery.

Deinde cū dicit (Cōfidens zc.) Sumit ratio ex parte philemonis z est cōmendatione obedientie eius. Et pmo ofidit quomodo ofidit de obedientia eius. Scdo iniungit ei aliud simile. Dicit ergo. (Cōfidens zc.) scde cor. 7. Gaudeo qz in omnibus ofido i vobis. i. Reg. 15. Melior est obediētia qz victime zc. Sed plus caute scribit: quia homo magis exaudit aliqñ quādo sperat iterum ipsuz visurum qz si desperat. Et iō dicit. (Simul zc.) Solitus enim erat cū esset colossis hospitari in domo sua. Chri- stomus. Jocundū verbū: vt homo pauper diuiti mādet vltra tot terrarum spacia per epistolā preparationē ho- spity. Quid enim pro eo parandū erat: q pane z vili pul- mento contentus erat: Dicendū ergo q nō propter ho- spity preparationem: sed ad insinuanduz familiaritates z dilectionē hoc dicit: z magis per hoc puocat eū ad obe- diendū. Dec ille. Nō ergo hoc apllus dixit propter appa- ratū exteriorē: sed ad deuotionē eius. (Nā spero zc.) Cōtra. nūq; fuit eis redditus: sed rome ē mortuus. ergo spes eius defecit. Rūideo. duplex est spes iusti. s. pncipa- lis ad propziuz bonum. Et in hoc nunq; deficit p se. Alia est secundaria. s. probatio alioz: z in hoc qñq; deficit: qz merita illoz contrarianē sicut iusti qñq; nō exaudiūtur p alijs. Sed nunqd fuit deceptus de sua fiducia: Dicendū est q futura scire est solius dei: nō aut in cognitione hu- mana nisi prophetica. Et nullus prophetaz sciuit oia fu- tura de seipso nisi solus xps qui nō habuit spiritū sanctū ad mensurā. Sic Ysaac magnus propheta fuit deceptus in Jacob. Un nō ē mix de apostolo si nesciret. (Tunc terminat epistolā in salutationē: z primo ex parte alioz. Scdo ex parte sua. Dicit g. (Salutat zc.) De his omni- bus habet col. 4. Sed dubitat de hoc quod dicit. (De- mas zc.) Quomodo pōt hoc esse: qz dñs scde tūm. vlti. De- mas dereliquit me: diligēs hoc seculuz. Quō g vtiē noie eius. Dicenduz ē q iā redierat ad euz. S; nec hoc vñ: qz hec epistola pcesserat scdaz eplam ad tūm. qz hic dñs Spe- ro zc. ibi pnunciat mortē suā dicens. Et tempus mee re- solutionis istat zc. Et iō dicenduz ē q paulus fuit rome fere nouē annis z hec fuit facta in principio. Scda vō ad timo. i. fine vite sue: z tūc demas attediatus ex lōgis vin- culis dimisit eū. Et eplē pauli nō ordinant fm tps: quia eplē ad corit. fuerūt añ eplaz ad romanos. z hec fuit añ vltimā ad timo. Et pmittit illa pp mām: qz de digniori. Saluatio sua eadē ē cū scda ad timo. Deo grās Amen.

Explicit deuotissima expositio scitissimi doctoris Tho- me de aquino ordinis fratrum predicatorū sup eplā glo- riosi gentium apostoli sancti Pauli ad Philemonem.

Incipit profundissima ac mirabilis explanatio eiusdē angelici doctoris sanctissimi Thome agnatis ordinis fratrum predicatorum super epistola eiusdem beatissi- mi totius orbis apostoli Pauli ad hebreos.

Prologus.

Non ē similis tui in dijs

dñe z nō ē fm opera tua. ps. In vbis istis expmī xpi excellētia q̄tū ad duo. Et pmo q̄tum ad cōparationē ad alios deos cū dicit. (Nō est similis tui in dijs dñe.)

Scdo p cōparationē ad effect⁹ cū dicit. (Et nō ē fz opa- tua.) Circa primū sciēdū est q licet sit tm vnus deus na- turaliter: tm participatiue z in celo z i terra sunt dy mul- ti. prime cor. 8. Sunt quidē dy multi z dñi multi. Dicun- tur enim angeli dy. Nam Job. i. zc. Dicuntur filij dei. Itē Exod. 7. Cōstitui te deum pharaonis: dñ ad moysen. Itē ad sacerdotes Exod. 22. Dys nō detrahes. Item ibi Si latet fur. dñs domus applicabitur ad deos. Angeli aut dicunt dy pp abundantissimā refulgētia diuine cla- ritatis. Job. 25. Sup quē nō fulget lumen illius. Xps er- go multo magis est deus qui est splendor glorie: vt dñ v fra. i. Ephe. i. Cōstitues eū ad dexterā suā in celestib⁹ su- pra omnē principatū zc. Prophete vō dicuntur dy: quia ad ipsos sermo dei factus ē. Jo. 10. Ergo multo excellen- tius ē deus xps qui ē vbum dei. Jo. i. Sacerdotes vō di- cunt dy: qz dei ministri. Esa. 61. Vos sacerdotes dñi vo- cabimini. S; xps multo fortius q nō ē minister: sed dñs vniuersoz. Vester. 14. Itē apoc. 19. Dñs dominantū. Et infra tertio. Tanq; dñs in omni domo sua. Xps g deus magnus super omnes deos: qz splendor: qz vbiuz: qz dñs est. Scdo manifestat hec excellentia p effectus. Est aut triplex opus excellēs xpi. Unū quod se extendit ad totā creaturā. Jo. i. Omnia p ipsum facta sunt. Aliud qdēz tm ad creaturā rōnalem q p xpm illuminat. Joā. i. Erat lux vera zc. Tertii qd tm ad sanctos qui p ipsum p gra- tiam viuificantē viuificant z iustificant. Dis eniz trib⁹ modis nō possunt operari dy predicti. Angeli. n. nō sunt creatores. ps. Qui facis angelos tuos spirit⁹ zc. Prophe- te et sunt illuminati nō illuminantes. Joā. i. Nō erat ille lux zc. Sacerdotes et nō iustificabant. infra. 10. Impossi- bile est enim sanguine hyrcoz z thauroz auferri peccata. Sic g manifeste in verbis istis demonstrat xpi excel- lētia: z hec ē materia hui⁹ epistole ad hebreos q ab alijs distinguit: qz in qbusdā epistolis agit de gratia noni te- stamēti q̄tuz ad totū corpus mysticuz ecclesie: z hoc in omnibus epistolis quas mittit ecclesys. In quibusdam vero q̄tum ad mēbra principalia: sicut in his quas mit- tit singularibus personis. In ista vero cōmendat ipsam grām q̄tum ad caput. s. xpm. In corpore. n. ecclesie ista tria reperim⁹: sicut z in corpore naturali. s. ipsum corp⁹ mysticū mēbra principalia. s. plati z maiores: z caput a q vita fluit in toto corpore. s. xps. (Sed sciēdum ē q añ synoduz nicenā quidā dubitauerunt an ista epistola eēt pauli. Et q nō probant duobus argumētis. Unū ē: quia nō tenet hunc modū quē i alijs epistolis. Nō. n. pmittit hic nec salutationē: nec nomē suū. Aliud ē: qz nō sapit sti- lum aliaz: imo h; elegantiorē: nec est aliqua scriptura q sic ordinate pcedat in ordine verboz z in sententys: sic ista. Un dicebant ipsam esse vel luce euāgeliste: vel bar- nabe: vel clemētis pape z martyris. Ipse. n. scripsit athe- niensibus quasi p omnia fm stilū istum. Sed antig do- ctiores precipue Dionysius z aliqui alij accipiunt verba huius epistole pro testimonijs pauli. Et Hieronym⁹ illā inter epistolas Pauli recipit. Ad primū g dicēdus